

„Czekając na Jezusa”

Program do nauczania religii dla klas I–III szkoły podstawowej

Nr WK/1-3/2013 z dnia 13.05.2013 r.

OPOLE 2013

Red.: ks. Marcin Wilczek

Autorzy: Baron Maria, dr Bem Edyta, s. M. Leonia Pyrek AM

WPROWADZENIE

Program „Czekając na Jezusa” obejmuje 3-letni cykl przygotowania do sakramentu pokuty i pojednania oraz Eucharystii. W ramach klasy pierwszej znacząco większy akcent położony jest na osobiste przeżywanie wiary. Uczeń poznaje Boga jako Stwórcę i najlepszego Ojca, co rozbudza w nim zaufanie do Boga i chęć rozmowy z Nim. Klasa druga pogłębia treści poznane w klasie pierwszej i dodatkowo pozwala odkrywać pierwszych Starotestamentalnych świadków wiary. Tematyka zawarta w klasie drugiej eksponuje także życie i naukę Jezusa na tle wydarzeń roku liturgicznego. Trzeci rok formacji ma doprowadzić katechizowanych do pełnego zjednoczenia z Jezusem, zaakceptowaniem zasad moralności chrześcijańskiego życia, doświadczenia wspólnoty Kościoła oraz systematycznego i aktywnego uczestnictwa w Eucharystii. Program poszczególnych klas koncentruje się wokół następujących treści:

- Klasa I – „Jesteśmy dziećmi Boga”.
- Klasa II – „Poznajemy naszego Boga”.
- Klasa III – „Przyjmujemy Pana Jezusa”.

SPECYFIKA PROGRAMU

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- **Interpretacja życia w świetle wiary.** Uczeń wskazuje na Boga jako stwórcę świata i Jego wielką miłość do wszystkich ludzi; uczeń odnajduje ślady Boga w otaczającym go świecie; poznaje podstawowe modlitwy i prawdy wiary; uczeń świętuje obecność Boga na przestrzeni roku liturgicznego.
- **Wprowadzenie w rozumienie sakramentów Eucharystii oraz Pokuty i Pojednania.** Uczeń rozumie sens sakramentów św. i odczuwa motywację do regularnego uczestnictwa w Eucharystii i sakramencie pokuty i pojednania.
- **Kontakt z Bogiem w liturgii i modlitwie.** Uczeń przyjmuje Jezusa i Jego dary; uczeń pogłębia swoją świadomość życia Bożego rozpoczętego na chrzcie świętym; uczeń pogłębia umiejętność wyrażania swojej wiary; uczeń rozwija swoją potrzebę kontaktu z Bogiem przez modlitwę; uczeń poznaje bogate spektrum możliwości kontaktu z Bogiem.
- **Postawa moralna.** Uczeń interioryzuje Przykazania Boże, poznaje ich interpretację wyływającą z wiary oraz nabywa motywacji do ich przestrzegania; uczeń rozwija prawidłowe umiejętności interpersonalne w relacjach rodzinnych oraz społecznych.

W klasie pierwszej program zmierza do pobudzenia w dziecku postawy wdzięczności za dary, otrzymane dzięki miłości Boga, którą On obdarza każdego człowieka. Następnie zmierzamy do wskazania na Słowo Boga obecne w przestrzeni życia dziecka. Przyjęcie postawy ufności Słowu

Bożemu i przyjęcie prawd życia religijnego ma budować w dziecku poczucie bezpieczeństwa i postawę zaufania do Niego, ma zachęcić dziecko do rozmowy z Bogiem poprzez modlitwę i pomóc mu otworzyć się na obecność Boga w każdym ze środowisk, w których dziecko żyje.

W klasie drugiej uczeń odkrywa treści nauki zawarte w księgach Starego Testamentu, poznaje pierwszych świadków wiary oraz wartości płynące z życia i przesłania Jezusa Chrystusa. Uczeń włącza się w misterium zbawienia, które koncentruje się na liturgii paschalnej oraz spotkaniu Chrystusa we wspólnocie parafialnej. Program zmierza ku rozbudzeniu wiary, eksponując poznanie życia i nauki Pana Jezusa, a jego konstrukcja pozwoli na prawidłowe kształtowanie osobistej więzi ze Zbawicielem. Poznawane treści katechetyczne ubogacone są liturgią poszczególnych okresów w roku liturgicznym.

W klasie trzeciej program koncentruje się wokół treści, których celem jest osobiste spotkanie katechizowanych z Jezusem i nawiązanie z Nim Komunii. Uczeń ma możliwość odkrycia łaski i miłosierdzia Bożego. Spotkany Jezus jawi się jako Ojciec przebaczący i obdarowujący nas swym Ciałem Eucharystycznym. Przekazane treści dają uczniom możliwość rozróżniania dobra i zła. Umiejętności liturgiczne poznawane w ramach katechezy dają możliwość świadomego i regularnego uczestnictwa w Eucharystii.

STRUKTURA PROGRAMU

KLASA I – „JESTEŚMY DZIEĆMI BOGA”

Moduły:

1. Poznajemy Boga, naszego Ojca.
2. Rozmawiamy z Bogiem.
3. Idziemy za głosem Bożym.
4. Bóg posyła nam swojego syna – Jezusa.
5. Jezus – Syn Boży żył w rodzinie.
6. Słuchamy Jezusa – Syna Bożego.
7. Jezus prowadzi nas do Ojca.
8. W życiu naśladujemy Maryję i Jezusa.

1. POZNAJEMY BOGA, NASZEGO OJCA.

Cele katechetyczne

- Integracja zespołu klasowego i szkolnego jako wspólnoty dzieci Bożych.
- Zapoznanie z formami powitania i pożegnania, zarówno świeckimi jak i chrześcijańskimi.
- Uświadomienie, że katecheza to przede wszystkim spotkanie z Bogiem, który jest dobrym Ojcem.
- Kształtowanie przekonania, że chrzest to dar udzielony przez Boga na prośbę rodziców, który włącza nas do rodziny dzieci Jezusa.
- Kształtowanie umiejętności przyjmowania właściwej postawy w czasie modlitwy i podczas nabożeństw.
- Poznanie prawdy, że Bóg jest Stworzycielem świata widzialnego i niewidzialnego.
- Ukazywanie sposobów wdzięczności Bogu za Jego dary oraz budzenie postawy szacunku względem Jego dzieł.

Treści

1. Na katechezie wspólnie poznajemy Pana Boga.
2. Czy już potrafimy się przywitać?
3. Panie Boże, Ty jesteś naszym Ojcem.

4. Jesteśmy dziećmi Bożymi.
5. Rodzina dzieci Bożych jest Kościołem.
6. Pan Bóg podarował nam piękny świat.
7. Dziękujemy Panu Bogu za chleb.
8. Pan Bóg dał każdemu z nas anioła stróża.

Wymagania

Uczeń:

- wie, że pozdrowienia chrześcijańskie są wyrazem naszej wiary w Boga,
- zna modlitwę *Ojcze nasz*,
- wskazuje najważniejsze przymioty Boga,
- wie, że chrzest święty to dar, który otrzymaliśmy od Boga na prośbę rodziców,
- wie, że kościół to miejsce modlitwy i naszego spotkania z Bogiem,
- wie, jak zachować się w domu Bożym,
- wyjaśnia, że stworzenie świata widzialnego jak i niewidzialnego przez Boga to przejaw Jego miłości względem nas,
- prezentuje właściwą postawę wobec otaczającego nas świata,
- potrafi dziękować za dary Boga.

2. ROZMAWIAMY Z BOGIEM.

Cele katechetyczne

- Poznanie prawdy o kulcie Matki Bożej.
- Motywowanie do aktywnego udziału w nabożeństwach różańcowych.
- Poznanie prawdy, że przez Maryję zwracamy się z prośbą do Jezusa.
- Kształtowanie umiejętności słuchania słów Bożych.
- Kształtowanie świadomości, że modlitwa to rozmowa z Bogiem.
- Kształtowanie postawy zaufania, wytrwałości, słuchania Boga w czasie naszej modlitwy.
- Motywowanie do naśladowania świętych.
- Wprowadzanie w praktykę modlitwy za zmarłych.
- Rozbudzanie potrzeby kontaktu z Bogiem przez modlitwę oraz potrzebę częstego spotykania się z Nim w kościele.

Treści

9. Maryjo, pozdrawiamy Ciebie.
10. W październiku modlimy się na różańcu.
11. Maryja prowadzi nas na spotkanie z Jezusem.
12. Chcemy rozmawiać z Tobą, Panie Boże.
13. Słuchamy głosu Pana Boga.
14. Gdzie możemy się modlić?
15. Naśladujemy świętych.
16. Modlimy się za zmarłych.

Wymagania

Uczeń:

- zna modlitwę „*Zdrowaś Mario*”,
- wie, czym jest nabożeństwo różańcowe,
- wskazuje cechy modlitwy,
- odróżnia modlitwę od innych działań człowieka,
- wskazuje miejsca w których może się modlić,

- wskazuje, w czym może naśladować świętych,
- zna modlitwę za zmarłych „*Wieczny odpoczynek*”,
- wie, jak powinien zachować się na cmentarzu,
- wie, że nasza modlitwa za zmarłych pomaga im dojść do nieba.

3. IDZIEMY ZA GŁOSEM BOŻYM.

Cele katechetyczne

- Ukazanie Biblii jako Księgi będącej listem kochającego Ojca do ludzi.
- Wskazanie na potrzebę uważnego słuchania słów Boga.
- Kształtowanie umiejętności okazywania czci i poszanowania dla księgi Pisma Świętego.
- Poznanie prawdy, że Pismo Święte jest Księgą Bożą.
- Uwrażliwienie na Słowo Boże zawarte w Piśmie Świętym i celebrowane w liturgii.
- Zapoznanie ze znaczeniem i przeznaczeniem poszczególnych sprzętów znajdujących się w kościele.
- Kształtowanie świadomości, że kościół jest domem Bożym.
- Kształtowanie właściwych zasad zachowania się w domu Bożym.
- Zachęta do budowania królestwa Pana Jezusa w domu, klasie, parafii.

Treści

17. Pismo Święte – list Pana Boga.
18. Słów Pisma Świętego słuchamy z uwagą.
19. Jak możemy odpowiedzieć na słowa Pisma Świętego?
20. Kościół to dom Pana Boga.
21. Co znajduje się w kościele?
22. Przychodzimy na spotkanie z Panem Bogiem.
23. Msza Święta to nasza najpiękniejsza modlitwa.
24. Jezus jest naszym Królem.

Wymagania

Uczeń:

- wskazuje, w jaki sposób Bóg przemawia do ludzi,
- wie, że swoim życiem daje odpowiedź Bogu na Jego słowo,
- wie, że kościół jest domem Pana Boga,
- rozpoznaje: ołtarz, ambonę, chrzcielnicę, paschał, tabernakulum, wieczną lampkę, konfesjonał,
- rozumie, że jego zachowanie w kościele jest wyznaniem jego wiary,
- wie, że niedziela jest dniem Pańskim,
- jest świadomy, że obecność Chrystusa na Mszy Św. ujawnia się w tekstach Pisma Świętego oraz pod postaciami Chleba i Wina (w Eucharystii),
- rozumie, że królestwo Pana Jezusa to królestwo miłości.

4. BÓG POSYŁA NAM SWOJEGO SYNA – JEZUSA.

Cele katechetyczne

- Ukazanie adwentu w wymiarze pogłębionej relacji człowieka z Bogiem.
- Ukazanie Maryi jako matki Syna Bożego.
- Poznanie tradycji wieczoru wigilijnego i dzielenia się opłatkiem.
- Motywowanie do radosnego przeżywania tajemnicy Bożego Narodzenia.
- Wskazanie, że Pan Jezus narodził się dla wszystkich ludzi.

Treści

25. Czekamy na przyjście Pana Jezusa.
26. Poznajemy Świętego Mikołaja.
27. Naśladujemy Maryję – Matkę Pana Jezusa.
28. Wieczór wigilijny w naszych rodzinach.
29. Cieszymy się z narodzin Pana Jezusa.
30. Wspólnie z pasterzami witamy Pana Jezusa.
31. Wspólnie z królami oddajemy pokłon Panu Jezusowi.

Wymagania

Uczeń:

- wie, że Adwent to czas radosnego oczekiwania na przyjście Pana Jezusa,
- zna podstawowe symbole Adwentu,
- potrafi okazać wrażliwość na potrzeby innych ludzi,
- potrafi wskazać, na czym polegało „posłuszeństwo” Maryi,
- wie, że wzajemna miłość jest najważniejszym wyrazem radości z przeżywania świąt Bożego Narodzenia,
- wyraża radość z przyjścia na świat Jezusa,
- zna najważniejsze elementy biblijnego opisu dotyczące narodzenia Jezusa oraz odnalezienia go przez pasterzy i Trzech Króli.

5. JEZUS – SYN BOŻY ŻYŁ W RODZINIE.

Cele katechetyczne

- Ukazanie znaczenia wartości miłości w życiu Świętej Rodziny.
- Przybliżenie treści biblijnych mówiących o ofiarowaniu Pana Jezusa w świątyni.
- Wezwanie do świadectwa wiary na wzór misjonarzy Kościoła.
- Przybliżenie postaci Świętych Joachima i Anny.
- Motywowanie do powierzania siebie Bogu oraz podejmowania modlitwy za siebie i swoich bliskich.
- Kształtowanie chęci przebywania w przestrzeni sacrum.
- Zaproszenie do poznania i odwiedzenia miejsc w diecezji związanych z kultem Świętej Rodziny i krewnych Pana Jezusa.
- Kształtowanie postawy szacunku dla starszych.
- Wychowanie do budowania wzajemnych więzi międzypokoleniowych.

Treści

32. Pan Jezus jest naszym światłem.
33. Niesiemy światło Pana Jezusa.
34. Naśladujemy rodzinę Pana Jezusa.
35. Z Panem Jezusem dziękujemy za naszych dziadków.
36. Pan Jezus prowadzi nas na spotkanie z Bogiem.

Wymagania

Uczeń:

- wyraża radość z faktu, że Jezus jest od chwili chrztu jego światłością,
- rozumie podstawową treść i znaczenie ofiarowania Pana Jezusa w świątyni,
- potrafi wyrażać miłość do własnej rodziny przez chęć niesienia jej pomocy i modlitwę za nią,
- potrafi wyjaśnić znaczenie wartości rodzinnych (pojęcie miłości) i rozumie na czym polega miłość rodzinna,
- wyraża gotowość niesienia pomocy misjonarzom,

- odczuwa chęć niesienia pomocy misjonarzom poprzez organizowanie akcji charytatywnych w środowisku szkolnym, parafialnym i lokalnym,
- potrafi wyjaśnić, kto jest dla nas najlepszym przewodnikiem na drodze do Boga – Ojca.

6. SŁUCHAMY JEZUSA – SYNA BOŻEGO.

Cele katechetyczne

- Ukazanie tajemnicy Boga – Bóg w Trójcy Świętej Jedyny.
- Budzenie w dziecku poczucia odpowiedzialności za budowanie cywilizacji miłości.
- Kształtowanie postawy zaufania i wiary w Boską moc Jezusa.
- Pogłębienie wiary w cudotwórczą i uzdrawiającą moc Chrystusa.
- Zachęta do urzeczywistniania miłości na wzór Pana Jezusa.
- Wezwanie do wypełniania dobrych uczynków względem Boga i bliźniego.

Treści

37. Pan Jezus przyjmuje chrzest.
38. Pan Jezus uczy nas miłości.
39. Pan Jezus nam pomaga.
40. Przyroda jest posłuszna Panu Jezusowi.

Wymagania

Uczeń:

- potrafi wymienić poszczególne Osoby w Bogu,
- potrafi podać datę swojego chrztu świętego,
- potrafi podać przykłady miłości Boga, bliźniego i samego siebie; rozumie ich sens,
- wie, że Pan Jezus wspomaga człowieka w trudnych chwilach życia,
- potrafi powierzyć Jezusowi swoje lęki i troski dnia codziennego,
- wie, że Jezus Chrystus jest jedynym Panem i Stworzycielem wszechświata,
- rozumie potrzebę dziękowania Panu Jezusowi za Jego dobroć, która urzeczywistnia się w cudownych zdarzeniach.

7. JEZUS PROWADZI NAS DO OJCA.

Cele katechetyczne

- Poznanie wielkopostnego wezwania do pokuty.
- Poznanie wydarzeń niedzieli palmowej w tajemnicy chrześcijańskiego świętowania.
- Zapoznanie ze znaczeniem i symboliką okresu Wielkiego Postu.
- Poznanie wydarzeń Ostatniej Wieczerzy, które urzeczywistniają się w każdej Mszy Świętej.
- Kształtowanie postawy szacunku wobec Jezusa obecnego w tajemnicy sakramentów:

Eucharystii i Kapłaństwa.

- Poznanie wydarzeń Wielkiego Piątku – Jezus wypełnia wolę Ojca posłusznie krocząc Drogą Krzyżową.
- Zaproszenie do przeżywania tajemnicy Wielkiej Soboty.
- Pobudzenia pragnienia modlitwy w czasie adoracji Pana Jezusa Eucharystycznego.
- Ukazanie, że Zmartwychwstanie Chrystusa jest nadzieją naszego zmartwychwstania.
- Umiejętność rozpoznawania Pana Jezusa przychodzącego do nas w codziennych zajęciach i zdarzeniach.
- Kształtowanie postawy gotowości na przyjście Pana.

Treści

41. W Wielkim Poście chcemy być bliżej Pana Jezusa.

42. Śpiewamy Hosanna Panu Jezusowi.
43. Pan Jezus chce być zawsze z nami.
44. Z Panem Jezusem idziemy Drogą Krzyżową.
45. Pan Jezus nam przebacza.
46. Jesteśmy przy Tobie, Panie Jezu.
47. Pan Jezus Zmartwychwstał. Alleluja!
48. Pan Jezus spotyka się z Marią Magdaleną.
49. Pan Jezus przychodzi do Apostołów.
50. Pan Jezus wraca do Ojca.

Wymagania

Uczeń:

- wie, jak długo trwa czas Wielkiego Postu,
- podejmuje walkę z pokusami wzorując się na osobie Chrystusa,
- potrafi wyjaśnić, jakie jest znaczenie udziału w liturgicznym obchodzie Niedzieli Palmowej,
- rozumie znaczenie Sakramentów Wieczernika,
- rozumie, że Eucharystia jest pamiątką śmierci Chrystusa i znakiem Jego obecności w Kościele,
- wie, że Droga Krzyżowa Zbawiciela jest drogą cierpienia za grzechy ludzkości,
- potrafi wytłumaczyć na czym polega Jezusowe wezwanie do przebaczenia,
- zna symbole Pana Jezusa Zmartwychwstałego i potrafi je nazwać,
- potrafi wymienić osoby, z którymi spotkał się Pan Jezus po swoim Zmartwychwstaniu,
- potrafi omówić okoliczności związane z wydarzeniem jakim było Wniebowstąpienie i rozumie jego sens.

8. W ŻYCIU NAŚLADUJEMY MARYJĘ I JEZUSA.

Cele katechetyczne

- Poznanie Maryi jako naszej Orędowniczki u Boga.
- Zachęcenie do uwielbienia Maryi przez udział w nabożeństwach majowych.
- Wychowanie do budowania więzi uczuciowych w rodzinie.
- Wychowanie do modlitwy o dary Ducha Świętego.
- Intronizacja księgi Ewangelii jako Dobrej Nowiny o Jezusie Chrystusie.
- Motywowanie do dawania odpowiedzi na miłość Pana Jezusa przez konkretne czyny.
- Pobudzanie do wdzięczności za miłość, którą obdarzył nas Jezus.
- Przekazanie wiedzy, że szczególnie w czerwcu oddajemy cześć Sercu Pana Jezusa.
- Kształtowanie postawy szacunku i czci dla Najświętszego Sakramentu.
- Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu na czas radosnego wypoczynku.

Treści

51. Maj – miesiącem Matki Bożej.
52. Maryja – Królową Polski.
53. Kochamy naszych rodziców.
54. Pan Jezus posyła nam Ducha Świętego.
55. Duch Święty pomaga nam poznać Pana Jezusa przez Ewangelię.
56. Pan Jezus kocha dzieci.
57. Dziękujemy Panu Jezusowi za Jego miłość.
58. Z Panem Jezusem idziemy w procesji.
59. Znamy już Pana Jezusa – nasz największy skarb.
60. W czasie wakacji pamiętamy o Panu Bogu.

Wymagania

Uczeń:

- wie, że maj jest miesiącem w szczególny sposób poświęconym Matce Bożej,
- potrafi przedstawić historię obrony Jasnej Góry,
- wie, że powinien odpowiadać na miłość rodziców swoją miłością,
- wie, w jaki sposób Duch Święty pomaga nam być dobrym człowiekiem,
- wie, czym jest Ewangelia,
- potrafi uzasadnić, dlaczego wykonujemy gest krzyża na czole, ustach i sercu przed Ewangelią,
- wie, że dzieci zawsze były i są dla Pana Jezusa osobami bardzo ważnymi,
- potrafi powiedzieć, jaki jest cel procesji Bożego Ciała,
- potrafi omówić poszczególne wydarzenia z życia Pana Jezusa,
- wie, że czas wakacji nie zwalnia od obowiązku codziennej modlitwy i uczestnictwa w niedzielnej i świątecznej Eucharystii.

WSKAZANIA DO REALIZACJI PROGRAMU

Nauka religii w klasie pierwszej szkoły podstawowej rozpoczyna przygotowanie dzieci do pełnego uczestnictwa w Eucharystii przez przyjęcie Jezusa w Komunii Świętej. Poszczególne jednostki lekcyjne podkreślają fakt dzieciństwa Bożego, wypływającego z przyjętego sakramentu chrztu. Fakt ten powinien wzbudzić w uczniach radość oraz skłaniać do wypełniania obowiązków, będących konsekwencją tego wydarzenia. Jednocześnie ma uświadomić dzieciom możliwość korzystania z przywilejów, jakie daje dzieciństwo Boże.

Proponując konkretne rozwiązania metodyczne, wskazuje się rozwiązania bliskie życiu uczniów, które mają sprzyjać rozwojowi dziecka szczególnie w kształtowaniu takich wartości jak: ufność, bezinteresowna pomoc oraz radosne uczestnictwo w życiu klasy szkolnej i parafialnej poprzez zabawę, twórczość plastyczną i artystyczną, udział w nabożeństwach. Należy pamiętać, że katecheza szkolna jest także przybliżeniem życia we wspólnocie parafialnej, dlatego warto zaprowadzić uczniów do kościoła, gdzie wspólnie ze swoją klasą będą mogli uklęknąć przed Jezusem obecnym w Najświętszym Sakramencie.

KORELACJA NAUCZANIA Z EDUKACJĄ WCZESNOSZKOLNĄ

Odbywa się na zasadzie łączności elementów wiedzy zdobytej w domu rodzinnym z wiedzą i umiejętnościami nabywanymi w przedszkolu, oddziałach przedszkolnych oraz nauczaniu zintegrowanym. Wychowawcy lub inni nauczyciele dobierają i segregują szereg pojęć z przyrody ożywionej i świata zewnętrznego, wśród których wystąpiły elementy religijne, np. obchodzenie różnych świąt religijnych i świeckich, przygotowywanie małych form scenicznych dotyczących inscenizacji wierszy, przygód zwierząt, opis wyglądu przyrody podczas różnych pór roku. Poszczególne elementy powinny być tak ze sobą połączone, aby stanowiły całość widzianą oczami dziecka. Tematykę zajęć można dobierać w łączności z porami i miesiącami roku, mając na uwadze układ okresów liturgicznych w Roku Kościelnym.

→ **Edukacja polonistyczna:** umiejętność prawidłowej komunikacji, ustnych wypowiedzi, formułowanie pytań i udzielanie odpowiedzi na pytania innych osób; prowadzenie rozmów na tematy związane z życiem rodzinnym; pisanie prostych i bardzo krótkich zdań; uczestnictwo w zabawach grupowych i teatralnych; słuchanie i rozumienie czytanych tekstów.

→ **Edukacja plastyczna:** umiejętność ekspresji artystycznej w pracach plastycznych dzieci, przekazywanie wrażeń estetycznych wynikających z obserwacji przyrody, ludzi, zwierząt, zjawisk atmosferycznych; umiejętność korzystania z narzędzi multimedialnych; wykorzystywanie różnorodnych technik plastycznych.

→ **Edukacja społeczna:** umiejętność kontaktów z rówieśnikami; relacje w grupie uczniowskiej; budowanie więzi rodzinnych; znajomość praw i obowiązków; prawidłowe rozpoznawanie symboli religijnych i narodowych.

→ **Edukacja muzyczna:** śpiew piosenek religijnych.

→ **Język mniejszości narodowej, etnicznej, język regionalny:** modlitwy i słownictwo religijne.

STRUKTURA PROGRAMU

KLASA II – „POZNAJEMY NASZEGO BOGA”

Moduły:

1. Bóg z miłości do człowieka wypełnia obietnicę w Jezusie.
2. Jezus jest Synem Bożym.
3. Pan Jezus naucza w przypowieściach.
4. Jezus – Syn Boży, jest naszym Zbawicielem.
5. Bogu odpowiadam wiarą.

1. BÓG Z MIŁOŚCI DO CZŁOWIEKA WYPEŁNIA OBIETNICĘ W JEZUSIE.

Cele katechetyczne:

- Poznanie prawdy, że Pismo Święte jest księgą, w której Bóg mówi o sobie do człowieka.
- Kształtowanie umiejętności okazywania czci księdze Pisma Świętego.
- Poznanie prawdy o Bogu, który jest Stworzycielem świata widzialnego i niewidzialnego.
- Budowanie wiary w istnienie aniołów.
- Ukazanie Maryi jako Matki Bożej Niepokalanie Poczętej.
- Wprowadzenie pojęcia grzechu.
- Uświadomienie prawdy, że jesteśmy grzeszni, ale Bóg przebacza nam grzechy.
- Poznanie historii biblijnej Kaina i Abela.
- Poznanie modlitwy różańcowej jako historii życia Jezusa i Maryi.
- Wskazanie postaw, których źródłem jest pycha niszcząca jedność między ludźmi.
- Przybliżenie problematyki grzechu pierwotnego.
- Poznanie historii nadania 10 Przykazań Bożych.
- Poznanie historii wybranych postaci biblijnych: Abrahama, Noego, Mojżesza.
- Odkrywanie prawdy, że życie człowieka to droga prowadząca do zbawienia.
- Rozpoznawanie Kościoła pielgrzymującego jako wspólnoty, w której każdy ma swoje miejsce.

Treści:

1. Nasze wakacyjne spotkanie z Bogiem.
2. Bóg mówi do nas w Piśmie Św.
3. Kim jest Pan Bóg?
4. Bóg z miłości daje nam świat.
5. Stworzenie Aniołów.
6. Stworzenie człowieka.
7. Grzech pierwotny.
8. Matka Boża wzywa nas do modlitwy różańcowej.
9. Skutki grzechu pierwotnego – Boża obietnica.
10. Kain i Abel.
11. Wieża Babel – grzech pychy.
12. Potop – Noe wybrany przez Boga.
13. Powołanie Abrahama.

14. Wyprowadzenie Żydów z Egiptu.
15. Nadanie Bożych przykazań.
16. O rzeczach ostatecznych człowieka.
17. Czym jest świętych obcowanie?
18. Chrystus powróci.
19. Oczekiwanie na przyjście Zbawiciela.

Wymagania:

Uczeń:

- zna zasady obowiązujące na katechezie,
- potrafi wskazać miejsca spotkania Boga i Jego ślady w swoim otoczeniu,
- wie, że Biblia to spisane Słowo Boże, lektura dla wszystkich ludzi,
- zna części Pisma Świętego oraz potrafi wymienić autorów Ewangelii,
- wymienia przymioty Boga,
- zna znaczenie określenia Trójcy Świętej oraz potrafi wymienić osoby Trójcy Świętej,
- zna modlitwę *Wierzę w Boga Ojca*,
- wie, że Bóg jest Stworzycielem świata widzialnego i niewidzialnego,
- potrafi opowiedzieć historię nieposłuszeństwa pierwszych ludzi,
- wie czym jest modlitwa różańcowa,
- zna historię Kaina i Abela oraz potrafi nazwać grzech, który był powodem zabójstwa dokonanego przez Kaina,
- poznaje *7 grzechów głównych*,
- wie, kim był Noe,
- wie, kim był Abraham i dlaczego jest on określany Ojcem wierzących,
- zna historię Mojżesza,
- zna treść *10 Przykazań Bożych*,
- zna modlitwę *Wieczny odpoczynek racz im dać Panie*,
- potrafi wymienić rzeczy ostateczne człowieka,
- wie na czym polega Świętych Obcowanie,
- potrafi powiedzieć, na czym będzie polegał sąd ostateczny Jezusa,
- wie, czym jest Adwent i zna jego symbole,
- wie, kim są prorocy,
- widzi potrzebę zmiany swojego postępowania na lepsze.

2. JEZUS JEST SYNEM BOŻYM.

Cele katechetyczne:

- Poznanie Maryi jako Matki Jezusa, która oczekuje Go z radością.
- Kształtowanie postawy radosnego oczekiwania i przygotowania na przyjście Zbawiciela.
- Poznanie postaci Świętej Elżbiety i odkrywanie Jej roli w życiu Matki Bożej i Pana Jezusa.
- Głębsze wskazanie na prawdę o Bożym Narodzeniu Jezusa w Betlejem.
- Poznanie prawdy o potrzebie okazywania szacunku wobec rodziców.
- Wskazanie na relacje zachodzące w Świętej Rodzinie jako na wzór naszych relacji rodzinnych.
- Motywowanie do świadczenia o Jezusie w swoim otoczeniu.
- Poznanie wydarzeń wyboru apostołów.
- Ukazanie władzy i mocy Pana Jezusa przez przybliżenie poszczególnych cudów: cud w Kanie Galilejskiej, cudowny połów ryb, uzdrowienie pod Jerychem, uzdrowienie 10 trędowatych, odpuszczanie grzechów, rozmnożenie chleba, wskrzeszenie.
- Poznanie historii objawienia się Boga na Górze Tabor.

Treści:

20. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie.
21. Maryja odwiedza Świętą Elżbietę.
- 22/23. Narodzenie Pana Jezusa.
24. Dzieciństwo Pana Jezusa.
25. Znalezienie Pana Jezusa w świątyni.
26. Święta Rodzina.
27. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie.
28. Pan Jezus wybiera Apostołów.
29. Pan Jezus czyni cuda – cud w Kanie Galilejskiej.
30. Cudowny połów ryb – Pan Jezus pomaga Apostołom.
31. Pan Jezus uzdrawia niewidomego pod Jerychem.
32. Pan Jezus uzdrawia dziesięciu trędowatych.
33. Pan Jezus odpuszcza grzechy.
34. Pan Jezus rozmnaża chleb.
35. Pan Jezus ma władzę nad śmiercią.
36. Pan Jezus ukazuje swoją chwałę na Górze Tabor.

Wymagania:

Uczeń:

- potrafi opowiedzieć, w jaki sposób Bóg wybrał Maryję na Matkę Jezusa,
- podaje okoliczności zwiastowania Maryi,
- poznaje treść modlitwy *Anioł Pański*,
- wymienia imiona rodziców Jana Chrzciciela,
- wyjaśnia słowo Magnificat,
- zna perykopę biblijną o Narodzeniu Pana Jezusa,
- potrafi opowiedzieć jak przebiegało przybycie Mędrców do Betlejem,
- zna kolejność wydarzeń z lat dzieciennych Pana Jezusa,
- wie, co to jest dzień życia konsekrowanego,
- opowiada perykopę biblijną o znalezieniu Pana Jezusa,
- wie, co powinien zrobić, aby nigdy w swoim życiu nie zgubić Pana Jezusa,
- zna datę święta ku czci Świętej Rodziny,
- wie, że życie Świętej Rodziny jest wzorem życia w Jego rodzinie,
- potrafi opowiedzieć perykopę biblijną o chrzcie Jezusa
- wymienia osoby Trójcy Świętej,
- potrafi wyjaśnić słowo *apostoł* oraz podaje imiona apostołów wybranych przez Pana Jezusa,
- wie, jakie zadania wypełnia apostoł we współczesnym świecie,
- podaje definicję cudu,
- wie, że pierwszy cud Pana Jezusa polegał na przemienieniu wody w wino i został dokonany na prośbę jego Matki,
- wie, na czym polega zaufanie Panu Jezusowi,
- rozumie potrzebę głębokiej wiary Jezusowi i pomocy bliźniemu,
- wie, komu i dlaczego powinien codziennie dziękować,
- zna i potrafi opowiedzieć perykopę o cudzie uzdrowienia 10 trędowatych,
- zna pojęcie konfesjonał,
- wie, że Pan Jezus ma moc odpuszczania grzechów,
- wie, jak Pan Jezus nakarmił ludzi, którzy Go słuchali,
- potrafi wskazać formy pomocy głodnym,
- ma szacunek dla chleba,
- wie, że to Bóg decyduje o życiu i śmierci człowieka,

- zna znaczenie słowa *wskrzeszenie*,
- wie, co dokonało się na górze Tabor,
- wie, czym jest *adoracja*.

3. PAN JEZUS NAUCZA W PRZYPOWIEŚCIACH.

Cele katechetyczne:

- Poznanie treści wybranych przypowieści.
- Poznanie swoich talentów oraz umiejętność ich wykorzystania dla dobra innych.
- Ukazanie fundamentów wiary, które muszą być mocno zakorzenione w Panu Jezusie.
- Poznanie prawdy, że Msza Święta jest naszą ucztą przeżywaną z Panem Jezusem.
- Wskazanie na postawę pokory w życiu chrześcijanina.
- Kształtowanie postawy umiejętnego słuchania Słowa Bożego.

Treści:

- 37. Przypowieść o talentach.
- 38. Przypowieść o domu na skale.
- 39. Pan Jezus uczy nas pokory. O faryzeuszu i celniku.
- 40. Przypowieść o uczcie.
- 41. Pan Jezus uczy nas słuchać. Przypowieść o siewcy.

Wymagania:

Uczeń:

- potrafi opowiedzieć przypowieść o talentach,
- wie, jak powinien rozwijać swoje talenty,
- potrafi podziękować Bogu za swoje talenty,
- zna treść przypowieści o domu na skale,
- wie, kto jest prawdziwym fundamentem naszego życia,
- potrafi wskazać przyczyny, które spowodowały, że dom ma trwały fundament,
- zna pojęcia: *celnik*, *faryzeusz*,
- zna postawy prawidłowej modlitwy,
- rozumie treść przypowieści o uczcie,
- wie, że Msza Święta jest najważniejszą ucztą chrześcijan,
- rozumie sens przypowieści o siewcy,
- potrafi odnieść do własnego życia owoce ziarna zasianego na glebie żyznej,
- wymienia miejsca, gdzie słuchamy słowa Bożego,
- rozumie, że Bóg przemawia do nas w każdym momencie naszego życia.

4. JEZUS – SYN BOŻY JEST NASZYM ZBAWICIELEM.

Cele katechetyczne:

- Odkrycie potrzeby nawrócenia.
- Wskazanie na potrzebę zaangażowania się w przemianę własnego życia.
- Poznanie przesłania Wielkiego Postu.
- Poznanie zbawczych wydarzeń w liturgii Wielkiego Czwartku, Wielkiego Piątku, Wielkiej Soboty.
- Budzenie wiary w obecność eucharystyczną Jezusa.
- Kształtowanie postawy szacunku wobec krzyża.
- Nabywanie umiejętności adoracji Jezusa eucharystycznego.
- Poznanie prawdy o wniebowstąpieniu Pana Jezusa.

- Doświadczanie radości spotkania z Jezusem Zmartwychwstałym.
- Kształtowanie postawy otwarcia się na Słowo Boże i Eucharystię.
- Poznanie prawdy o prymacie Piotrowym.
- Kształtowanie postawy wdzięczności Jezusowi za obecność wśród nas.
- Kształtowanie postawy wdzięcznej modlitwy w intencji papieża.

Treści:

42. Wielki Post pomaga nam otworzyć serca na miłość Boga i bliźniego.
43. Jezus nas uczy, jak służyć innym.
44. Pan Jezus przyjmuje wolę Ojca.
45. Pan Jezus oddaje za nas swoje życie.
46. Zstąpił do Piekieł. Wielka Sobota.
47. Zmartwychwstały Jezus towarzyszy uczniom w drodze do Emaus.
48. Pan Jezus Zmartwychwstały przekazuje władzę Piotrowi.
49. Pan Jezus wraca do Ojca.

Wymagania:

Uczeń:

- potrafi wytłumaczyć pojęcia: post, pokuta, jałmużna,
- wie, czym jest nabożeństwo Drogi Krzyżowej,
- wie, w jaki sposób Pan Jezus służył bliźnim,
- potrafi służyć swoim kolegom, rodzicom ...,
- rozumie, na czym polegało spełnienie się woli Ojca,
- zna treść perykopy biblijnej o modlitwie Pana Jezusa w Ogrójcu,
- wie, czym jest adoracja krzyża,
- zna wydarzenia Wielkiego Piątku,
- wie, jak Kościół przeżywa Wielką Sobotę,
- zna określenia: pascha, alfa, omega,
- potrafi opowiedzieć wydarzenia nocy paschalnej,
- poznaje treść perykopy o uczniach idących do Emaus,
- potrafi opowiedzieć o spotkaniu uczniów z Jezusem w Emaus,
- wie, kim jest papież,
- potrafi opowiedzieć w jaki sposób i komu Pan Jezus przekazał władzę w Kościele,
- zna wydarzenie biblijne ukazujące Wniebowstąpienie Pana Jezusa,
- wie, kim są misjonarze i jaką wykonują posługę.

5. BOGU ODPOWIADAM WIARĄ.

Cele katechetyczne:

- Poznanie istoty sakramentów świętych.
- Poznanie prawdy o Zesłaniu Ducha Świętego,
- Ukazanie prawdy o Kościele jako Rodzinie Dzieci Bożych i wspólnoce.
- Wyrażanie wdzięczności za miłość Boga objawioną w sakramencie chrztu świętego,
- Budowanie poczucia więzi z Bogiem i ludźmi w Kościele.
- Umacnianie wiary w naukę w Pana Jezusa.
- Kształtowanie postawy obrony wiary.
- Ukazanie potrzeby stałego nawracania się do Boga.
- Motywowanie do uczestnictwa w nabożeństwach majowych.
- Ukazanie obecności Pana Jezusa w liturgii Bożego Ciała.
- Motywowanie do wdzięczności dla Jezusa, za Jego obecność wśród nas.

- Umacniania postawy szacunku względem Jezusa Eucharystycznego.
- Kształtowanie postawy przeżywania wakacji z Bogiem

Treści:

50. Pan Jezus pozostawia nam sakramenty.
51. Pan Jezus posyła nam Ducha Świętego.
52. Żyjemy we wspólnocie Kościoła.
53. Męczeństwo Świętego Szczepana.
54. Uwolnienie Świętego Piotra.
55. Nawrócenie Świętego Pawła.
56. Maj – miesiącem maryjnym.
57. Jesteśmy ludem Bożym – moja parafia.
58. Święty Jacek – czciciel Najświętszego Sakramentu.
59. Pan Jezus obecny w Najświętszym Sakramencie.
60. W czasie wakacji pamiętamy o Bogu.

Wymagania:

Uczeń:

- potrafi wymienić siedem sakramentów świętych,
- potrafi dokonać podziału sakramentów świętych zgodnie z KKK oraz wielokrotnością ich przyjmowania,
- zna perykopę biblijną o Zesłaniu Ducha Świętego,
- wie, że Duch Święty obdarza nas swoimi darami w sakramencie bierzmowania,
- podaje definicję wspólnoty,
- potrafi uzasadnić zapis Kościół-kościół,
- wie, że do wspólnoty Kościoła został wprowadzony przez chrzest święty,
- zna historię życia Świętego Szczepana,
- wyjaśnia określenie „męczennik”,
- wie, na czym polega prześladowanie,
- wie, dlaczego Święty Piotr został cudownie uwolniony,
- pamięta najważniejsze wydarzenia z życia Świętego Pawła,
- zna znaczenie słowa „nawrócenie”,
- rozumie, że Maryja jest Pośredniczką między Panem Jezusem a ludźmi,
- wie, czym jest wspólnota parafialna,
- ma świadomość faktu przynależności do wspólnoty parafialnej,
- potrafi opowiedzieć historię życia Świętego Jacka Odrowąża,
- wie, jak i dlaczego obchodzimy Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej,
- pamięta o obowiązku codziennej modlitwy oraz niedzielnej Eucharystii.

WSKAZANIA DO REALIZACJI PROGRAMU

Nauka religii w klasie drugiej to kontynuacja rozpoczętego już w klasie pierwszej przygotowania do przyjęcia Pierwszej Komunii Świętej po wcześniejszym spotkaniu z miłosiernym Ojcem w sakramencie pokuty. Przedstawione jednostki lekcyjne mają na celu przybliżenie dzieciom historii naszego Zbawienia, począwszy od ksiąg Starego Testamentu, przez życie, nauczanie, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, uczniowie mają także możliwość zapoznania się ze znaczeniem i rolą Kościoła, stanowiącego wspólnotę ludzi wierzących.

Proponując konkretne rozwiązania metodyczne uwzględniające metody pracy sprzyjające rozwojowi młodego człowieka chcemy wprowadzić go we wspólnotę i życie Kościoła, jakim jest jego parafia. Cykl katechez w klasie drugiej rozpoczynamy jednak od przybliżenia uczniom

najważniejszych wydarzeń Starego Testamentu, które mają wpływ na wiarę ówczesnego ludu. Następnie poznajemy życie i nauczanie Jezusa Chrystusa, ukazując Jego postawy życia, które doprowadzają nas do zbawienia.

KORELACJA NAUCZANIA Z EDUKACJĄ WCZESNOSZKOLNĄ

Także i w klasie drugiej korelacja ta odbywa się na zasadzie łączenia wiedzy wyniesionej z domu rodzinnego i umiejętnościami nabytymi w klasie pierwszej. Wychowawcy lub inni nauczyciele dobierają i segregują szereg pojęć z przyrody ożywionej i świata zewnętrznego, wśród których wystąpiły elementy religijne i sukcesywnie wprowadzają je w realizację podstawy programowej.

→ **Edukacja polonistyczna:** umiejętność prawidłowej komunikacji, formułowanie ustnych wypowiedzi, zadawanie pytań i odpowiadanie na pytania innych osób; prowadzenie rozmów na tematy związane z życiem w środowisku rówieśniczym i rodzinnym; słuchanie i rozumienie czytanych tekstów, przepisywanie krótkich tekstów inspirowanych literaturą, dbałość o estetykę i poprawność graficzną pisma, uczestnictwo w różnego rodzaju zabawach teatralnych wykorzystując mimikę, gest, ruch jako środki wyrazu artystycznego.

→ **Edukacja plastyczna:** umiejętność ekspresji artystycznej w pracach plastycznych dzieci, z wykorzystaniem wrażeń estetycznych z obserwacji przyrody, ludzi, zwierząt, zjawisk atmosferycznych; umiejętność korzystania z narzędzi multimedialnych; wykorzystywanie różnorodnych technik plastycznych.

→ **Edukacja społeczna:** umiejętność kontaktów z rówieśnikami; relacje w grupie uczniowskiej; budowanie więzi; znajomość praw i obowiązków; prawidłowe rozpoznawanie symboli religijnych i narodowych, wiedza co jest dobre a co złe w relacjach z rówieśnikami jak i dorosłymi, przestrzeganie reguł obowiązujących w relacjach dziecko-dziecko, dziecko – dorosły, umiejętność realizacji zadań wynikających z przynależności do rodziny oraz społeczności szkolnej.

→ **Edukacja muzyczna:** śpiew piosenek religijnych.

→ **Język mniejszości narodowej, etnicznej, język regionalny:** modlitwy i słownictwo religijne.

STRUKTURA PROGRAMU

KLASA III – „PRZYJMujemy PANA JEZUSA”

Moduły:

1. Bóg pragnie zamieszkać w naszych sercach.
2. Bóg daje nam drogowskazy do dobrego życia.
3. Jestem dzieckiem Kościoła.
4. Spotkanie z miłosiernym Bogiem.
5. Nasze spotkanie z Jezusem w ofierze Mszy Świętej.
6. Panie Jezu, dziś przychodzisz także do mnie.
7. Katechezy dodatkowe.

1. BÓG PRAGNIE ZMIESZKAĆ W NASZYCH SERCACH.

Cele katechetyczne:

- Poznanie prawdy, że Bóg jest wszechmogący.
- Wskazanie na konieczność prawidłowego przygotowania się do przyjęcia sakramentu pokuty i Eucharystii.
- Pogłębienie świadomości dziecięstwa Bożego.
- Poznanie definicji grzechu, jego skutków i konsekwencji dla naszego życia.

- Poznanie definicyjnego ujęcia określeń: łaska Boża, łaska uświęcająca, łaska uczynkowa.

Treści:

1. Wielkie przygotowanie – Pan Jezus coraz bliżej mojego serca.
2. Jestem dzieckiem Boga.
3. Łaska Boża – duchowy dar z nieba dla człowieka.
4. Zło grzechu w sercu człowieka.
5. Nie każdy grzech jest taki sam.

Wymagania:

Uczeń:

- potrafi omówić potrzebę prawdziwego przygotowania siebie na spotkanie z Panem Jezusem,
- wskazuje postawy, jakie winien przyjmować, aby spotkanie z Jezusem było owocne,
- zna treść modlitwy „*Ojcze nasz*” ,
- rozumie, na czym polega bycie dzieckiem Bożym,
- wie, dlaczego Boga nazywamy Ojcem,
- rozumie i potrafi wyjaśnić pojęcia: łaska Boża, łaska uczynkowa, łaska uświęcająca,
- omawia warunki, które powodują utratę łaski Bożej,
- wie, czym jest grzech i zna jego konsekwencje,
- dokonuje samodzielnie wyboru pomiędzy dobrem a złem,
- rozumie pojęcia: świadomie i dobrowolnie,
- potrafi wskazać zasadnicze różnice pomiędzy grzechem ciężkim a powszednim,
- zna treść aktu żalu odmawianego w czasie Mszy św.

2. BÓG DAJE NAM DROGOWSKAZY DO DOBREGO ŻYCIA.

Cele katechetyczne:

- Poznanie przykazań jako drogowskazów, które doprowadzą nas do Boga.
- Poznanie treści i wezwania zawartego w pierwszym przykazaniu Bożym.
- Kształtowanie postawy szacunku względem imienia Boga, świętych i Matki Bożej oraz rzeczy poświęconych Bogu.
- Wskazanie na potrzebę świętowania Dnia Pańskiego, jako pamiątki Zmartwychwstania Pana Jezusa.
- Kształtowanie postawy o potrzebie spotkania z Bogiem w każdą niedzielę.
- Poznanie prawdy o potrzebie szacunku względem rodziców, osób starszych, wychowawców i opiekunów.
- Poznanie prawdy o potrzebie poszanowania życia i zdrowia oraz troski o przyrodę i zwierzęta.
- Poznanie prawdy o potrzebie wstydlivosti i skromności, aby przyjąć Boga z czystym sercem.
- Budzenie troski o potrzebę zachowania czystości serca.
- Poznanie prawdy o potrzebie i obowiązku poszanowania rzeczy własnych, cudzych i wspólnych.
- Wskazanie na wezwanie Boga do mówienia prawdy o sobie i innych.
- Okazywanie miłości bliźniemu na wzór miłości Boga.
- Kształtowanie sumienia poprzez umiejętność analizowania motywów swojego postępowania.

Treści:

6. Przykazania – Boże prawo dla człowieka.
7. Tylko Bogu oddajemy cześć – pierwsze przykazanie Boże.
8. Rachunek sumienia z pierwszego przykazania Bożego.
9. Czcimy imię Pana Boga, Matki Bożej i świętych – drugie przykazanie Boże.

10. Rachunek sumienia z drugiego przykazania Bożego.
11. Niedziela – pamiątką Zmartwychwstania. Trzecie przykazanie Boże.
12. Rachunek sumienia z trzeciego przykazania Bożego.
13. Czczymy i szanujemy naszych rodziców – czwarte przykazanie Boże.
14. Rachunek sumienia z czwartego przykazania Bożego.
15. Szanujemy życie i zdrowie. Troszczymy się o przyrodę – piąte przykazanie Boże.
16. Rachunek sumienia z piątego przykazania Bożego.
17. Nasza troska o postawę skromności i wstydlivości – szóste przykazanie Boże.
18. Trzeba szanować każdą własność – siódme przykazanie Boże.
19. Rachunek sumienia z siódmego przykazania Bożego.
20. Zawsze mówimy prawdę i w niej żyjemy – ósme przykazanie Boże.
21. O dobrych myślach i pragnieniach – dziewiąte i dziesiąte przykazanie Boże.
22. Dwa przykazania miłości – Boga i bliźniego.
23. Zaniedbane dobro.

Wymagania:

Uczeń:

- opowie historię nadania przykazań,
- wymienia dziesięć przykazań Bożych,
- zna i potrafi wytłumaczyć określenie *Dekalog*,
- zna różnorodność form modlitwy,
- wyjaśnia, na czym polega wiara w Boga, zaufanie i szacunek do Niego,
- potrafi wyjaśnić określenia: *wróżba, zabobon*,
- wymienia pozdrowienia, w którym używa imienia Boga,
- zna, akt strzelisty „*Jezu ufam Tobie*”,
- wie, że imiona świętych i Matki Bożej wymawiamy z należyтым szacunkiem,
- uzasadnia, że niedziela jest najważniejszym dniem chrześcijanina,
- wie, że uczestnictwo w niedzielnej Eucharystii jest obowiązkiem każdego chrześcijanina,
- zna, najważniejsze punkty niedzielnego świętowania w rodzinie chrześcijańskiej,
- wyjaśnia na czym polega postawa szacunku względem rodziców i innych dorosłych,
- pamięta o obowiązku modlitwy za rodziców,
- wie, na czym polegają właściwe relacje w odniesieniu do innych: gotowość do pomocy, wdzięczność, przeproszenie,
- wie, że Bóg jest Panem życia i śmierci, czyli decyduje o naszym narodzeniu i naszej śmierci,
- prezentuje właściwe postawy w stosunku do otaczającego nas świata,
- dba o zdrowie swoje i innych,
- potrafi wyjaśnić określenie „nie cudzołóż”,
- wie, na czym polega postawa szacunku i troski o własność swoją, cudzą i wspólną,
- zna uczynki miłosierdzia,
- zna i potrafi wyjaśnić określenia: kradzież, oszustwo,
- wskazuje, jak należy się troszczyć o dobro klasowe, rodzinne,
- potrafi wskazać sposoby naprawienia wyrządzonej krzywdy,
- zna i potrafi wyjaśnić określenia: kłamstwo, obmowa, oszczerstwo,
- wie, na czym polega postawa prawdomówności i uczciwości,
- odróżnia dobro od zła,
- zna treść przykazania miłości względem Boga i bliźniego,
- rozumie, że przykazanie miłości urzeczywistnia się w Dekalogu,
- zna siedem grzechów głównych,
- wzbudza szczerzy żal za popełnione grzechy.

3. JESTEM DZIECKIEM KOŚCIOŁA.

Cele katechetyczne:

- Poznanie przykazań kościelnych,
- Kształtowanie postawy realizacji wobec nakazów kościoła,
- Wskazanie potrzeby spotkania z Bogiem obecnym w kościele.

Treści:

24. Pięć przykazań kościelnych.
25. Przykazania kościelne – święta nakazane.
26. Przykazania kościelne – o poszczeniu.

Wymagania:

Uczeń:

- wymieni pięć przykazań kościelnych,
- wie, dlaczego Kościół może ustanawiać przykazania,
- wymieni święta nakazane,
- wie, na czym polega świętowanie świąt nakazanych,
- wyjaśnia słowa: *post*, *wstrzemięźliwość*,
- wymienia dni postu wskazane w czwartym przykazaniu kościelnym.

4. SPOTKANIE Z MIŁOSIERNYM BOGIEM.

Cele katechetyczne:

- Poznanie perykopy biblijnej o Panu Jezusie odpuszczającym grzechy paralitykowi.
- Poznanie treści przypowieści o Dobrym Pasterzu i Synu Marnotrawnym.
- Poznanie prawdy o przekazaniu władzy odpuszczania grzechów apostołom i ich następcom.
- Zrozumienie czym jest sumienie.
- Ukazanie rachunku sumienia jako chwili refleksji nad swoim życiem.
- Przyzwyczajenie do praktyki codziennego rachunku sumienia.
- Ukazanie prawdy, że mocne postanowienie poprawy to chęć zmiany naszego życia na lepsze.
- Poznanie i zapamiętanie formuły spowiedzi.
- Wskazywanie na potrzebę szczerego wyznania grzechów w sakramencie pokuty.
- Kształtowanie umiejętności żalu za grzechy i gotowości przeproszenia za zło, które zostało popełnione.
- Zrozumienie prawdy, na czym polega zadośćuczynienie Panu Bogu i bliźniemu.
- Kształtowanie postawy świadomego i czynnego uczestnictwa w sakramencie pokuty.
- Kształtowanie postawy wdzięczności za spotkanie z miłosiernym Ojcem w sakramencie pokuty.

Treści:

27. Pan Jezus odpuszcza grzechy.
28. Pan Jezus jest Dobrym Pasterzem.
29. Przypowieść o miłosiernym ojcu i marnotrawnym synu.
30. Ustanowienie sakramentu pokuty.
31. Rachunek sumienia – z Jezusem oceniam swoje życie.
32. Żal za grzechy – szczerze przeproszenie Pana Boga.
33. Mocne postanowienie poprawy.
34. Spowiedź szczerą – wyznanie grzechów.
35. Zadośćuczynienie Panu Bogu i bliźniemu.
36. Przygotowanie do sakramentu pokuty. Lekcja powtórzeniowa.

Wymagania:

Uczeń:

- zna perykopę biblijną o uzdrowieniu paralityka,
- wie, komu Pan Jezus dał władzę odpuszczania grzechów,
- zna i potrafi opowiedzieć przypowieść o zaginionej owcy,
- wie, dlaczego Pana Jezusa nazywamy Dobrym Pasterzem,
- potrafi dokonać interpretacji przypowieści o miłosiernym Ojcu,
- rozumie określenie *Bóg jest miłosierny*,
- wie kiedy Pan Jezus ustanowił sakrament pokuty,
- poznaje warunki dobrej spowiedzi,
- wie, co to jest sumienie,
- zna różne rodzaje sumienia jako rezultat nieodpowiedzialnego wyboru,
- potrafi powiedzieć kiedy i jak powinniśmy robić rachunek sumienia,
- wie na czym polega żal doskonały i mniej doskonały,
- zna modlitwy, które wyrażają żal za popełnione grzechy,
- wie, że w swoim życiu powinien dążyć do osobistej świętości,
- wie, na czym polega mocne postanowienie poprawy,
- zna formułę spowiedzi,
- potrafi zdefiniować słowo *szczerść*,
- wie, jak powinien wypełniać zadośćuczynienie względem Boga,
- wie, jak powinien wypełniać zadośćuczynienie względem bliźniego,
- potrafi prawidłowo przygotować się do przyjęcia sakramentu pokuty,

5. NASZE SPOTKANIE Z JEZUSEM W OFIERZE MSZY ŚWIĘTEJ.

Cele katechetyczne:

- Poznanie obrzędów Mszy Świętej.
- Pogłębienie prawdy, że Msza Święta to osobowe spotkanie z Bogiem.
- Zapoznanie się z obrzędami wstępnymi Mszy Świętej.
- Pogłębienie wiedzy o grzechu i pokucie.
- Kształtowanie postawy przepraszania Boga i ludzi.
- Zrozumienie istoty spowiedzi powszechnej.
- Uwrażliwienie na słowo Boże zawarte w Piśmie Świętym i celebrowane w czasie Eucharystii.
- Wprowadzenie w strukturę Liturgii Słowa.
- Kształtowanie prawidłowej postawy wobec Pisma Świętego.
- Ukazanie wyznania wiary jako odpowiedzi na wezwanie Boga.
- Zrozumienie sensu składania darów ofiarnych.
- Przypomnienie wydarzeń męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa.
- Pogłębienie prawdy, że Msza Święta to bezkrwawa ofiara Chrystusa.
- Ukazanie ważności Modlitwy Pańskiej i wołania o jedność i pokój.
- Kształtowanie prawidłowej postawy eucharystycznej w czasie przyjmowania Ciała i Krwi Pana Jezusa.
- Kształtowanie postawy dziękczynienia po przyjęciu Komunii Świętej.
- Poznanie i zrozumienie sensu rozesłania na zakończenie Mszy Świętej.
- Kształtowanie świadomego uczestnictwa we Mszy Świętej oraz postawy wdzięczności za dar Eucharystii.

Treści:

37. Msza Święta. Spotkanie z Panem Jezusem.

38. Msza Święta – obrzędy wstępne.
39. Liturgia Słowa Bożego – słuchamy i odpowiadamy na słowo Boże.
40. Msza Święta – Pan Jezus ofiarował się za nas.
41. Msza Święta – Pan Jezus karmi nasze dusze.
42. Pan Jezus przychodzi do mnie w Komunii Świętej.
43. Moje dziękczynienie.
44. Obrzędy zakończenia – Pan Jezus nam błogosławi.

Wymagania:

Uczeń:

- opowiada o ustanowieniu Eucharystii,
- zna części Mszy Świętej,
- wskazuje, jak należy przygotować się do uczestnictwa Mszy Świętej,
- wie, jak powinien zachowywać się w czasie Mszy Świętej,
- potrafi wskazać, w jaki sposób Pan Jezus jest obecny na Eucharystii,
- zna odpowiedzi na wezwania kapłana pojawiające się w obrzędach wstępu,
- wie, czym jest spowiedź powszechna,
- potrafi wymienić główne elementy liturgii słowa,
- wie czym jest wyznanie wiary,
- zna modlitwę *Credo*,
- potrafi wyjaśnić, czym jest przeistoczenie,
- wie, że w czasie Eucharystii Pan Jezus karmi nas swoim ciałem,
- wyjaśnia pojęcia *post eucharystyczny*, *Komunia Święta*,
- potrafi dziękować za przyjęcie Komunii Świętej,
- formułuje samodzielnie modlitwę, w której wielbi Boga, dziękuję Mu,
- wie, czym jest błogosławieństwo kończące Mszę Świętą,
- potrafi wymienić święta w Roku Liturgicznym, w czasie których następuje dodatkowy obrzęd błogosławieństwa,
- wie, na czym polega wypełnianie czynów apostoelskich w codziennym życiu.

6. PANIE JEZU, DZIS PRZYCHODZISZ TAKŻE DO MNIE.

Cele katechetyczne:

- Rozwijanie motywacji do regularnego korzystania z sakramentu pokuty i pojednania.
- Poznanie treści przyrzeczeń chrzcielnych.
- Kształtowanie prawidłowej postawy w czasie przyjęcia Jezusa w Komunii Świętej.
- Poznanie celowości Białego Tygodnia.
- Wyjaśnienie określenia pielgrzymka i poznanie jej istoty.
- Kształtowanie umiejętności systematycznego udziału w Eucharystii pierwszego piątku.
- Wprowadzenie praktyki pierwszych piątków miesiąca.

Treści:

45. Trwać w przyjaźni z Panem Jezusem. O regularnej spowiedzi św.
46. Odnawiamy nasze przyrzeczenia chrzcielne.
47. Uroczysty dzień Pierwszej Komunii Świętej.
48. Biały tydzień – czas mojej wdzięczności za Pierwszą Komunię Świętą.
49. Razem z klasą wybieramy się na pielgrzymkę.
50. Tajemnica pierwszych piątków.
51. Dziękujemy Bogu za kolejny rok szkolny.

Wymagania:

Uczeń:

- zna formułę spowiedzi,
- pamięta o potrzebie regularnej spowiedzi,
- wie, czym są przyrzeczenia chrzcielne,
- rozumie, dlaczego powinien podziękować za dzień I Komunii św. swoim rodzicom i wychowawcom,
- wie, że Pierwsza Komunia Święta to szczególne spotkanie z Bogiem,
- wie, że biały tydzień to czas wdzięczności za Pierwszą Komunię Świętą,
- wie, kim są ministranci w parafii,
- zna, znaczenie słowa pielgrzymka,
- wie, czym jest pierwszy piątek miesiąca,
- zna historię objawień siostrze Małgorzacie Alacoque,
- potrafi omówić obietnice, które otrzymała siostra Małgorzata dla wszystkich, którzy będą czcić Serce Pana Jezusa.

7. KATECHEZY DODATKOWE.

Cele katechetyczne:

- Kształtowanie postawy szacunku względem modlitewników.
- Poznanie idei działalności Caritas.
- Wyjaśnienie istoty wspólnot parafialnych.
- Poznanie i zrozumienie sześciu prawd wiary.
- Ukazanie potrzeby realizacji uczynków miłosierdzia.
- Kształtowanie prawidłowej postawy względem Chrystusa obecnego w Najświętszym Sakramencie.
- Zachęcanie uczniów do podejmowania działań na rzecz misji.

Treści:

52. Mój modlitewnik.
53. Caritas w mojej parafii.
54. Kółka misyjne – pomagamy misjonarzom.
55. Święta księżna Jadwiga.
56. O Najświętszym Sakramencie.
57. Co to znaczy być Marianką?
58. Wzrastać w wierze.
59. Co wiemy o przykazaniach?
60. Skarby Mszy św. – lekcja powtórzeniowa.

Wymagania:

Uczeń:

- pamięta o szanowaniu swojego modlitewnika,
- podaje definicję słowa *caritas*,
- rozumie potrzebę pomagania innym,
- wie, na czym polega praca kółek misyjnych,
- potrafi zdefiniować określenie *patron*,
- wie, kim była Święta Jadwiga Śląska,
- zna określenia: *bursa*, *tabernakulum*, *monstrancja*, *adoracja*, *wystawienie*, *szafarz*,
- wymienia postawy, które należy przyjąć w obecności Najświętszego Sakramentu,
- wie, kim była Katarzyna Labure,

- wie, kim są Marianki i jaką pełnią rolę w Kościele,
- wie, czym jest wiara,
- wymienia sześć *Prawd Wiary*,
- potrafi wskazać czynniki, które pogłębiają naszą wiarę,
- zna treść *10 Przykazań Bożych* i *Przykazania Miłości*,
- wie, czym dla chrześcijanina jest Eucharystia.

KORELACJA NAUCZANIA Z EDUKACJĄ WCZESNOSZKOLNĄ

Trzeci etap edukacyjny to bezpośrednie przygotowanie do przyjęcia sakramentu pokuty i Eucharystii.

→ **Edukacja polonistyczna:** uczeń w klasie III potrafi już umiejętnie korzystać z przekazywanych informacji, sam potrafi czytać i rozumie czytany tekst. W swoim rozwoju przejawia wrażliwość estetyczną, stale poszerza swój zasób słownictwa, samodzielnie tworzy kilkusłaniowe wypowiedzi, potrafi dokonać charakterystyki przedstawionych bohaterów. Uczeń w klasie III uczestniczy w życiu społecznym, przyjmuje właściwe postawy, zadaje pytania, dba o kulturę języka, w swoich wypowiedziach stosuje formy grzecznościowe

→ **Edukacja plastyczna:** korzysta z przekazów medialnych, podejmuje działalność twórczą, poznaje wybrane dzieła sztuki i architektury, realizuje także proste projekty plastyczne.

→ **Edukacja społeczna:** budowanie głębokich więzi rodzinnych; kształtowanie prawidłowych więzi we wspólnocie (grupa klasowa, szkolna, parafialna), zna symbole narodowe i religijne; przyjmuje prawidłowe postawy.

→ **Edukacja muzyczna:** śpiewa piosenki wraz ze swoją grupą, rozróżnia charakter emocjonalny muzyki, wykonuje proste utwory samodzielnie.

→ **Język mniejszości narodowej, etnicznej, język regionalny:** modlitwy i słownictwo religijne.

ŚRODOWISKA WIARY I ŻYCIA

Rzeczywiste kroczenie za Jezusem dokonuje się w konkretnej wspólnocie, w której nie jesteśmy tylko autorytetem dla samego siebie, ale wsłuchujemy się w rozeznanie innych. Przygotowanie dziecka w wieku wczesnoszkolnym do pierwszej spowiedzi i Pierwszej Komunii św. niewątpliwie wprowadza szereg zmian zarówno w jego życie osobiste, jak i w życie wspólnoty rodzinnej, w której wzrasta ono na co dzień. O spoczywających na rodzicach obowiązkach związanych z wychowaniem dzieci przypominają zarówno wskazania autorów biblijnych, dokumenty prawa stanowionego, jak i liczne wypowiedzi na ten temat zawarte w nauczaniu Kościoła. Dziecko przygotowujące się do Pierwszej Komunii Św. powinno przede wszystkim uczyć się od swoich rodziców, jak wierzyć i co stanowi zewnętrzny oraz wewnętrzny wyraz jego wiary. Niewątpliwie najlepszą okazją ku temu jest wspólna rodzinna modlitwa.